บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

อุตสาหกรรมกระจกแผ่นเป็นหนึ่งในหลาย ๆ อุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศไทย ที่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต จนทำให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับสินค้าที่ผลิตได้ในต่างประเทศ และเริ่มจะกลายเป็นสินค้าส่งออกที่มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มพูนเงินตราให้แก่ประเทศไทยได้ปีละไม่น้อย โดยในปีพ.ศ.2535 กระจกแผ่นของไทยสามารถทำเงินตราเข้าประเทศได้ถึง 810.5 ล้านบาท[1] ซึ่งแต่เดิมอุตสาหกรรมนี้เน้นการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่ปัจจุบัน เมื่อสามารถตอบสนองความต้องการภายในประเทศได้แล้วอุตสาหกรรมนี้จึงได้หันมามุ่งความสนใจกับตลาดต่างประเทศมากขึ้น โดยมีการเพิ่มทุน รวมทั้งพัฒนาเทคนิคในการผลิตให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น นอกจากในเรื่องของการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยแล้ว อุตสาหกรรมกระจกแผ่นยังเป็นอุตสาหกรรมหลัก ที่มีความสัมพันธ์และมีผลกระทบต่อการลงทุนกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน เช่น อุตสาหกรรมกระจกรถยนต์ อุตสาหกรรมก่อสร้าง หรืออุตสาหกรรมทำเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้กระจกเป็นส่วนประกอบ เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้เป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญและมีผลต่อการพัฒนาประเทศทั้งสิ้น จากความสำคัญดังกล่าว จึงได้ทำการศึกษาอุตสาหกรรมกระจกแผ่นเพื่อหาทางสนับสนุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไป ทั้งในด้านของการปรับปรุงระบบตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งเพื่อหาแนวทางในการขยายการส่งออกให้กว้างขวางขึ้น

การวิจัยได้ทำการศึกษาถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมนี้ โดยใช้แบบจำลองของ APPELBAUM (1979) เพื่อหาค่าระดับของอำนาจการผูกขาด (Oligopoly Power:L) ของอุตสาหกรรมนี้ ค่าระดับของอำนาจการผูกขาดที่หาออกมานี้เป็นดัชนีที่บ่งชี้ลักษณะของโครงสร้างของอุตสาหกรรมกระจกแผ่นในประเทศไทยได้ โดยที่ถ้าค่าระดับของอำนาจการผูกขาดที่หาออกมามีค่าเข้าใกล้ 1 จะแสดงถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมที่เข้าใกล้ความเป็นอุตสาหกรรมที่มีโครงสร้างของอุตสาหกรรมเป็นแบบผูกขาด ถ้าค่าระดับของอำนาจการผูกขาดที่หาออกมาได้มีค่าเข้าใกล้ 0 จะแสดงถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมที่เข้าใกล้ความเป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสมบูรณ์

---

[1] กรมศุลกากร 2535

จากการศึกษา พบว่าในช่วงปีพ.ศ.2523-พ.ศ.2530 ซึ่งมีผู้ผลิตในอุตสาหกรรมนี้เพียงรายเดียว คือบริษัทกระจกไทย อาซาฮี จำกัด ค่าระดับของอำนาจการผูกขาด มีค่าเท่ากับ 0.912 ส่วนในช่วงปีพ.ศ.2531-พ.ศ.2536 ซึ่งเป็นช่วงที่มีผู้ผลิตรายใหม่เข้ามาในอุตสาหกรรมถึง 4 ราย มีค่าระดับของอำนาจการผูกขาด เท่ากับ 0.857 และในช่วงปีพ.ศ.2523-พ.ศ.2536 ซึ่งเป็นการหาค่าระดับของอำนาจการผูกขาดโดยรวมตลอดช่วงเวลาที่ทำการศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.863 ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าโครงสร้างของอุตสาหกรรมกระจกแผ่นในประเทศไทยมีโครงสร้างการตลาดใกล้เคียงความเป็นอุตสาหกรรมผูกขาด

ในกรณีของอุตสาหกรรมกระจกแผ่นในประเทศไทย ถ้าจะพิจารณาถึงสาเหตุของการที่อุตสาหกรรมนี้มีโครงสร้างของอุตสาหกรรมที่ใกล้เคียงกับความเป็นอุตสาหกรรมผูกขาด จากแนวความคิดที่ว่า อำนาจการผูกขาดเกิดจากการเข้าแทรกแซงของรัฐบาล (Government Intervention)[1] จากการวิจัยเกี่ยวกับมาตรการของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกระจกแผ่นในประเทศไทย พบว่า รัฐบาลเคยมีมาตรการที่ขัดต่อการเข้ามาในอุตสาหกรรมนี้ คือ ทางกระทรวงอุตสาหกรรมได้เคยออกประกาศระงับการอนุญาตให้ตั้งหรือขยายโรงงานกระจกแผ่นเป็นการชั่วคราว มีกำหนด 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน พ.ศ.2532 ยกเว้นโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก่อนการประกาศฉบับนี้ แต่ต่อมา เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2533 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศลดระยะเวลาในการห้ามตั้งและขยายโรงงานผลิตกระจกแผ่น ที่จากเดิมกำหนดไว้ 5 ปี เหลือ 3 ปี แต่เบื้องหลังประกาศฉบับนี้คือการเรียกร้องของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ต้องการให้ประเทศไทยยกเลิกประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเบิกทางให้บริษัทกราเดียนอินดัสตรี ของประเทศสหรัฐอเมริกาได้มาร่วมทุนกับบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด

---

[1]Harold Demsetz, "Two Systems of Belief About Monopoly", Industrial Concentrations : The New Learning (Boston : Columbia University Press,),pp164-184.

อีกประการหนึ่ง การที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดไว้ว่า โรงงานกระจกแผ่นที่จะตั้งขึ้นใหม่ จะต้องเป็นโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และเมื่อผ่านการอนุมัติแล้วบริษัทใหม่นั้นจะต้องทำตามเงื่อนไขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ต้องให้บริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่หลังปีพ.ศ.2532 ต้องส่งออกร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิต เงื่อนไขข้อนี้ทำให้ผู้ผลิตรายใหม่ที่ต้องการจะเข้ามาในตลาด จะต้องมีความพร้อมทางด้านการหาตลาดต่างประเทศของตนด้วย นับเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งของผู้ที่คิดจะเข้ามาในอุตสาหกรรมนี้

สาเหตุด้านอื่นที่ทำให้อุตสาหกรรมกระจกแผ่น ยังไม่มีผู้ผลิตรายใหม่ทยอยเข้ามาในอุตสาหกรรม คือ อุปสรรคในด้านต้นทุนการเงิน อุตสาหกรรมกระจกแผ่นเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงในการผลิต ราคาของเครื่องจักรจึงแพงมาก และสำหรับต้นทุนในด้านที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น เนื่องจากในแต่ละปีราคาที่ดินจะสูงขึ้น ดังนั้นในการจัดตั้งโรงงานของผู้ผลิตรายใหม่จะสูงกว่าการตั้งโรงงานในครั้งแรกของผู้ผลิตรายเดิม สำหรับในด้านของการพยายามสร้างความแตกต่างในตัวสินค้าโดยเน้นที่การให้บริการ เช่น การส่งมอบทันเวลา และสามารถจัดส่งให้ในประมาณที่พอเพียง ในเรื่องนี้พบว่าบริษัทที่มีอยู่เดิมในตลาดมีลู่ทางและแนวทางการปฏิบัติที่ดีมาก มีการสร้างคลังสินค้าของตนในจังหวัดที่สำคัญๆ ในแต่ละภูมิภาค เพื่อเป็นประโยชน์ในด้านการประหยัดเวลาในการส่งมอบของดังกล่าว สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความพยายามสร้างความชื่นชอบและความแตกต่างในตัวสินค้าตลอดจนความพยายามให้เกิดความภักดีในตรายี่ห้อด้วย และถือรวมได้ว่าเป็นความสำเร็จในการเข้าถึงช่องทางการจำหน่าย เราสามารถกล่าวได้ว่า ผู้ผลิตรายเดิมมีความสามารถในการเข้าถึงช่องทางการจำหน่ายได้ดี ถ้าหากว่าผู้ผลิตรายใหม่ต้องการเข้ามาในตลาด ก็ต้องมีการเตรียมพร้อมในเรื่องนี้ จะต้องมีการจัดหาตัวแทนจำหน่ายให้เพียงพอและทั่วถึงเพื่อขายสินค้าของตนแข่งกับผู้ผลิตรายเดิม อีกทั้งยังต้องมีคลังสินค้าในภูมิภาคเพื่อสามารถบริการลูกค้าได้ทั่วถึงอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่ค่อนข้างหนักสำหรับผู้ที่ต้องการเข้ามาในอุตสาหกรรมนี้ ที่กล่าวมานี้เป็นการพิจารณาสาเหตุของการที่อุตสาหกรรมกระจกแผ่นในประเทศไทยมีโครงสร้างอุตสาหกรรมใกล้เคียงกับความเป็นตลาดผูกขาด

จากการศึกษาค่าสวัสดิการสังคม พบว่า ในช่วงปีพ.ศ.2523 - พ.ศ.2530 ค่าสวัสดิการสังคมที่ได้มีค่าลดลงทุกปีทั้งช่วง ส่วนในช่วงปีพ.ศ.2531 - พ.ศ.2536 ค่าสวัสดิการสังคม

ไม่ได้ลดลงโดยสิ้นเชิงทั้งช่วง โดยจะเพิ่มขึ้นในปีพ.ศ. 2532 พ.ศ.2535 และพ.ศ.2536 จากการพิจารณาพบว่าในช่วงปีพ.ศ.2523 - พ.ศ.2530 ซึ่งเป็นช่วงที่มีผู้ผลิตแต่เพียงรายเดียวในประเทศ ในช่วงนี้ค่าสวัสดิการสังคมลดลงทุกปี แต่เมื่อมีผู้ผลิตรายใหม่เข้ามาในอุตสาหกรรม คือในช่วงปีพ.ศ. 2531 - พ.ศ.2536 ค่าสวัสดิการสังคมจะมีการเพิ่มขึ้นในบางปี และในช่วงปีพ.ศ.2534 - พ.ศ.2536 จะมีค่าเพิ่มขึ้นโดยตลอด จากการศึกษาอาจคาดเดาได้ว่าในอนาคตค่าสวัสดิการสังคมนี้จะเพิ่มขึ้นอีกหากว่ามีบริษัทรายใหม่เข้ามาในอุตสาหกรรมนี้

5.2 ข้อจำกัดในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่ามีข้อบกพร่องของการศึกษาอยู่หลายประเด็น กล่าวคือ

1. ข้อจำกัดทางด้านข้อมูล ทั้งในด้านของจำนวนข้อมูลและความแม่นยำของข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลเป็นรายปี ทำการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ.2523-พ.ศ.2536 จำนวนข้อมูลจึงมีน้อย และข้อมูลบางตัว เช่น ข้อมูลของจำนวนแรงงานของทั้งอุตสาหกรรม เป็นข้อมูลที่ไม่ได้จัดทำไว้อย่างละเอียด มีเป็นเพียงค่าโดยประมาณเท่านั้น และยังไม่สามารถแยกได้อย่างแน่นอนว่าตัวเลขเหล่านั้นเป็นแรงงานประเภทใด เป็นแรงงานมีฝีมือหรือไม่ เป็นต้น เมื่อข้อมูลมีความไม่สมบูรณ์และมีจำนวนน้อยดังกล่าว จะมีผลทำให้การประมาณค่าทางสถิติมีความแม่นยำถูกต้องน้อยลง และส่งผลให้ค่าระดับของอำนาจผูกขาดที่ต้องการหาขาดความแม่นยำไปด้วย

2. ในการประมาณค่าสมการออกมาตามแบบจำลอง อาจมีตัวแปรอิสระบางตัวที่มีผลต่อตัวแปรตามในสมการ แต่ละเลยไม่ได้นำมาพิจารณาร่วมด้วยเนื่องด้วยข้อมูลมีจำนวนไม่มากพอและขาดความแม่นยำเพียงพอ เช่นในกรณีของสมการอุปสงค์ของกระจกแผ่นในประเทศไทย ยังมีปัจจัยบางตัวที่อาจมีผลกระทบต่ออุปสงค์ของกระจกแผ่น เช่น ราคาของสินค้าอื่นที่สามารถใช้ทดแทนกระจกแผ่นได้ อัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เป็นต้น ซึ่งด้วยเหตุนี้จะส่งผลให้ผลของสมการออกมาไม่สะท้อนภาพความเป็นจริงเท่าที่ควร

3. ในการหาค่าสวัสดิการสังคม จากข้อจำกัดอันเนื่องมาจากรูปสมการต้นทุนเพิ่มซึ่งนำไปสู่การหาค่าสวัสดิการสังคมที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 4.3 ทำให้ค่าสวัสดิการสังคมที่หาออกมาได้เป็นส่วนของส่วนเกินของผู้บริโภคทั้งสิ้น ไม่สามารถหาค่าส่วนเกินของผู้ผลิตออกมาได้ ด้วยเหตุนี้จะส่งผลให้ค่าสวัสดิการสังคมที่ได้มิได้แสดงถึงสวัสดิการสังคมที่แท้จริง เพราะยังขาดส่วนของ

ส่วนเกินของผู้ผลิตดังกล่าว

จากข้อจำกัดที่ได้กล่าวมา ถือได้ว่าในการศึกษาครั้งนี้ยังให้ผลการศึกษาที่ไม่ถูกต้องแม่นยำพอ เป็นเพียงแนวทางของการมองภาพอุตสาหกรรมนี้อย่างคร่าว ๆ เท่านั้นว่ามีโครงสร้างเป็นอย่างไร และเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาให้ได้ผลที่ดีกว่า และมีความถูกต้องสมบูรณ์มากกว่านี้ในอนาคต

เนื่องจากในการวิจัยนี้มีข้อบกพร่องทางด้านต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นที่ ทำให้การวิจัยครั้งนี้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไปดังนี้

1. อาจมีการศึกษาถึงดัชนีตัวอื่นที่สามารถใช้บ่งชี้ถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรม ซึ่งอาจเป็นดัชนีที่เป็นที่นิยม และสามารถหาข้อมูลได้ละเอียดและมีจำนวนข้อมูลมากกว่าการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อเป็นการยืนยันและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ต่อไป

2. เนื่องจากอุตสาหกรรมนี้บริษัทที่ใหญ่จะมีลักษณะที่มีบริษัทต่างชาติเข้ามาร่วมทุน ซึ่งน่าศึกษาถึงการใช้ทุนของบริษัทต่างชาตินั้น เพราะเคยมีปรากฏอยู่เหมือนกันว่าบริษัทต่างชาติที่เข้ามามักจะใช้เงินลงทุนจากสถาบันการเงินของประเทศที่ไปลงทุนนั่นเอง ซึ่งในกรณีนี้ย่อมเป็นผลเสียต่อประเทศผู้รับการลงทุน เพราะนอกจากการลงทุนของต่างชาติจะมิใช่การนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาแล้ว ยังก่อให้เกิดการไหลออกของเงินทุนในประเทศ เช่น การนำผลกำไรกลับสู่ประเทศของผู้ร่วมลงทุนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับอุตสาหกรรมกระจกแผ่นในประเทศไทย

ในระยะยาว ความหวังที่จะให้อุตสาหกรรมนี้มีการแข่งขันกันมากขึ้น เพื่อให้เกิดผลดีในแง่ของการกระจายรายได้ และประสิทธิภาพในการผลิต ตลอดจนการพัฒนาเทคนิควิธีการผลิตต่างๆในอุตสาหกรรมนี้ จะต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาลที่จะต้องมีมาตรการที่เป็นการส่งเสริมการเข้ามาในอุตสาหกรรมนี้ของผู้ผลิตรายใหม่ เช่น การให้เงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ในด้านของการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนคืออาจมีการลดภาษีเครื่องจักรลงให้มากกว่านี้ หรืออาจจะมีการตั้งกำแพงภาษี เพื่อป้องกันมิให้มีกระจกแผ่นจากต่างประเทศเข้ามาตีตลาดในประเทศได้ แต่ในปัจจุบันเนื่องด้วยเงื่อนไขของการมีเขตการค้าเสรี การตั้งกำแพงภาษีของ

รัฐบาลอาจจะเป็นการขัดต่อนโยบายการค้าเสรี ดังนั้นรัฐบาลอาจจะมีมาตรการอื่นเข้ามาช่วยแทน เช่นการให้ความสะดวกด้านการส่งออก เป็นต้น

1. รัฐบาลควรมีมาตรการทางด้านการส่งเสริมการลงทุน โดยการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนให้เกื้อหนุนแก่ผู้ผลิตรายใหม่มากยิ่งขึ้น เช่น การยืดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แต่เดิมเป็น 8 ปีในมีระยะเวลานานขึ้น การยืดระยะเวลาการได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุเพื่อการส่งออก(แต่เดิม 5 ปี) หรือยืดระยะเวลาลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ของอัตราปกติ(แต่เดิม 5 ปี)

2. ในด้านของมาตรการส่งเสริมการส่งออก กรมศุลกากรจะต้องมีการปรับปรุงวิธีการและขั้นตอนในการส่งสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศ ให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากในการขอส่งสินค้าไทยออกไปขายยังต่างประเทศนั้น จะต้องเสียเวลาในการผ่านพิธีการศุลกากรมาก คือประมาณ 2 สัปดาห์ ในขณะที่ในต่างประเทศ เช่นประเทศสิงคโปร์นั้นขั้นตอนนี้ใช้เวลาเพียง 2 วัน นับเป็นความเสียเปรียบทางด้านความรวดเร็วในการส่งสินค้าซึ่งในปัจจุบันเวลาเป็นสิ่งสำคัญ นับว่าเป็นข้อที่ควรต้องดำเนินการแก้ไข

3. รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือทางด้านสินเชื่อ โดยอาจจัดสรรเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม เพื่อให้สินเชื่อแก่ผู้ที่ต้องการจะเข้ามาทำการผลิตในอุตสาหกรรม หรือแก่ผู้ผลิตที่ต้องการปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต ทั้งนี้อาจให้อยู่ในความดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย และบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยมีเจ้าหน้าที่สินเชื่อติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อที่ชัดเจน เช่น อายุเครื่องจักร เทคโนโลยีที่ใช้ ประเภทกิจการ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการผลิต เป็นต้น รวมทั้งธนาคารแห่งประเทศไทยควรพิจารณาขยายระยะเวลาการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกเกินกว่า 120 วัน และควรจัดตั้งสถาบันการเงินเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

4. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนให้มีการลงทุน เพื่อผลิตวัตถุดิบที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในอุตสาหกรรมกระจกแผ่นแล้วยังต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ วัตถุดิบที่สำคัญที่ต้องใช้และยังต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเกือบทั้งหมด คือ โซดาแอช ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยนำเข้ามาจาก

ประเทศญี่ปุ่นเกือบทั้งหมด เพราะการลงทุนการผลิตในประเทศไทยจะต้องใช้เงินทุนที่มาก หรือถ้าหากว่ารัฐบาลยังไม่มีโครงการสนับสนุนให้มีการลงทุน ก็ควรจะพิจารณาทบทวนแก้ไขในเรื่องการเก็บภาษีนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศให้มีอัตราต่ำกว่าในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ผลิตในประเทศสามารถมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลงได้

5. ควรให้การส่งเสริมการพัฒนาทางเทคโนโลยี อุตสาหกรรมกระจกเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง จึงควรมีมาตรการในการส่งเสริมการพัฒนาทางเทคโนโลยีสำหรับผู้ผลิตรายใหม่ด้วย เช่น สนับสนุนและกระตุ้นให้มีการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง โดยส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีโดยให้ทุนวิจัย และให้บริษัทเอกชนที่มีการวิจัยค้นคว้าสามารถนำค่าใช้จ่ายในการวิจัยไปหักจากภาษีกำไรนิติบุคคลได้เต็มที่ รวมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันบริการทางอุตสาหกรรม โดยขอบข่ายหน้าที่ของสถาบัน คือ

- เป็นแหล่งที่มาของเทคโนโลยี
- เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการตลาดและการจัดการ
- ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและใบรับรอง
- ฝึกอบรมหัวหน้าคนงานระดับสูง
- เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลให้แก่อุตสาหกรรม และช่วยให้มีการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่รัฐบาลให้นั้น
- ให้คำปรึกษาทางด้านการบริหาร การจัดการ การตลาด และเทคโนโลยี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย